

ת"פ 35186/03/18 - מדינת ישראל נגד סאמי קאסם, סאמח חטיב

ת"פ 35186-03-18
24 ינואר 2019

בית המשפט המחוזי ירושלים
לפני כב' השופטת רבקה פרידמן-פלדמן
מדינת ישראל

המאשימה

נ ג ד

1. סאמי קאסם (עציר)
2. סאמח חטיב (עציר)

הנאשמים

גזר דין

כתב האישום והסדרי טיעון:

נאשם 1:

1. נאשם 1 הורשע, על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון, בעבירה של עסקה בנשק, לפי סעיף 144(ב2) לחוק העונשין תשל"ז-1977 (להלן: "החוק");

2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, כחודשיים עובר ליום 22.1.2018 פגש נ.פ., ששימש סוכן מטעם משטרת ישראל, את הנאשם במוסך שבבעלות הנאשם, ומסר לו כי הוא מעוניין לרכוש נשק.

ביום 22.1.2018 התקשר הנאשם אל הסוכן, ובירר אם הוא עדיין מעוניין ברכישת נשק, ומשהשיב לו הסוכן בחיוב, הציע לו הנאשם לרכוש אקדח "גלוק" תמורת 40,000 ₪, ואקדח נוסף, שמחסיניתו מכילה 14 כדורי תחמושת, תמורת 36,000 ₪. למחרת כלי הנשק היה על הסוכן להוסיף 1,000 ₪ כעמלה לנאשם.

בהמשך אותו יום, הודיע הסוכן לנאשם כי הוא מעוניין לרכוש את אקדח הגלוק, וסוכם כי הסוכן יגיע למחרת בערב אל המוסך עם סכום הכסף המבוקש. בהתאם לסיכום ביניהם, שלח הנאשם לסוכן תמונות של כלי הנשק, שנשלחו אליו על ידי מוכר הנשק.

למחרת, 23.1.2018, התקשר הסוכן מירושלים אל הנאשם לשם תיאום פגישה, ושאל אותו אם ניתן להשיג כדורי תחמושת עבור אקדח הגלוק. הנאשם השיב בחיוב.

הסוכן הגיע למוסך כמוסכם, ושם המתינו השניים להגעת המוכר, להשלמת העסקה. במהלך ההמתנה שוחח הנאשם בטלפון עם אדם שזהותו אינה ידועה למאשימה, צילם לבקשת הסוכן את הכסף המזומן שהביא הסוכן, וכן פגש ושוחח

עם אדם שהגיע ברכב למקום.

לאחר שהיה עיכוב בהבאת האקדח אל הנאשם, והסוכן סירב להשלים את העסקה במקום אחר כבקשת המוכר, עזב הסוכן את המקום.

מאוחר יותר באותו ערב, התקשר הנאשם לסוכן ואמר לו כי האקדח בידו, וביקש כי ישוב למוסך להשלמת העסקה. הסוכן השיב כי ישוחח עם הנאשם מחר.

למחרת, ביום 24.1.2018 בשעות הצהריים, התקשר הנאשם אל הסוכן ואמר כי הוא מוכן להשלמת העסקה. הסוכן ביקש מהנאשם לשלוח אליו תמונה של הנשק, ולאחר שהנאשם עשה כן, קבע איתו פגישה במוסך ביום 25.1.2018.

ביום 25.1.2018 נפגשו השניים במוסך. במקום היו גם סאמח ח'טיב ואדם נוסף. סאמח מסר לסוכן אקדח חצי אוטומטי מסוג "נוריקו" ומחסנית, והסוכן בדק את האקדח בירי כדור. הסוכן התרעם על כך שלא מדובר באקדח אוטומטי, כפי שסוכם מראש, אך השלים את העסקה ושילם תמורת האקדח והמחסנית 40,000 ₪, מהם לקחו סאמח וחברו 39,000 ₪ ומסרו 1,000 ₪ לנאשם. הסוכן עזב את המקום ושב זמן קצר לאחר מכן, פגש בנאשם שעלה לרכבו, ומסר לו ברכב 1,000 ₪ נוספים בגין חלקו בעסקה.

ביום 27.1.2018 התקשר הנאשם אל הסוכן והציע לו לקנות נשק נוסף.

3. במסגרת ההסדר הוסכם על הצדדים שנאשם 1 היה מתווך. בהיעדר חלופה כזו בחוק, נבחרה בכתב האישום, לדברי ב"כ הצדדים, חלופה של "עסקה אחרת".

4. הסדר הטיעון בעניינו של הנאשם לא כלל הסכמה לעניין העונש.

נאשם 2:

5. נאשם 2 הורשע, על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון, בעבירה של סחר בנשק, לפי סעיף 144(ב2) לחוק.

6. עובדות כתב האישום בעניינו של נאשם זה זהות לשל נאשם 1. נאשם 2 הוא אותו "סאמח" המוזכר בכתב האישום, כמי שסיפק את הנשק לסוכן בעסקה שנעשתה תיווכו של נאשם 1.

7. הוסכם על הצדדים כי התמורה שקיבל נאשם 2 מהעסקה איננה ידועה למאשימה במדויק.

8. הסדר הטיעון בעניינו של נאשם 2, כלל שתי אפשרויות הנוגעות לעונש. בסופו של דבר בחרו הצדדים בהסדר לפיו המאשימה תגביל עצמה ל- 28 חודשי מאסר בפועל, בנוסף למאסר על תנאי וקנס, והנאשם חופשי בטיעונו.

ראיות לעונש:

9. הוגש רישום פלילי של נאשם 1; ב"כ נאשם 2 הפנה לתסקיר מעצר שהוגש בעניינו של נאשם 2 באפריל 2018.

טיעונים לעונש:

טיעוני ב"כ המאשימה:

10. ב"כ המאשימה ציינה כי הנאשמים הורשעו על פי הודאתם בעבירות המיוחסות להם בשני כתבי אישום מתוקנים - נאשם 1 הורשע בעבירה אחת של **עסקה בנשק**, תוך הסכמה כי שימש כמתווך בעסקה, ונאשם 2 הורשע בעבירה אחת של **סחר בנשק**, והוסכם כי התמורה שקיבל מהעסקה אינה ידועה למאשימה.

לדברי ב"כ המאשימה, מדובר בעבירות חמורות מעולם הנשק, במעשים המהווים פגיעה בביטחון האזרחים והתושבים ובשלמות גופם, ופגיעה בשלטון החוק. לדבריה, פסיקת בית המשפט העליון קבעה שהגיעה העת להעלות את רף הענישה בעבירות הנשק, והדבר בא לידי ביטוי בענישה מהתקופה האחרונה.

11. לגבי נסיבות ביצוע העבירות, טענה ב"כ המאשימה כי נאשם 1 תיווך בעסקה, אך לא מדובר באדם שרק קישר בין קונה למוכר, אלא במי שהקשר הרציני היה איתו. הנאשם הוא "חוליה שבלעדיה אין" בעסקה, מתווך אקטיבי ביותר, שמעורבותו ברף גבוה. נאשם 1 היה בתמונה בצורה מלאה במשך כל העסקה, ואף קידם אותה. הוא היה "בחוליה הקרובה" לנשק, היה בזמן מסירת הנשק, וקיבל תמורה על חלקו בעסקה. לאחר שהושלמה העסקה, הוא הציע לסוכן נשק נוסף.

התכנון המוקדם במעשיו של נאשם זה מתבטא גם בתיאום פגישות ובהכנת הקרקע לעסקה.

לגבי נאשם 2 - חלקו היה במסירת הנשק, והוא נכח בזמן בדיקת הנשק. נאשם 2 קיבל את מלוא התמורה יחד עם אחר, בסכום של 30 אלף ₪. תפקידו של נאשם 2 לא היה טכני, הוא היה חלק משרשרת עסקת הסם, החוליה האחרונה בשרשרת, בצד של המוכרים. הוא מסר את האקדח והשלים את העסקה.

לגבי פוטנציאל הנזק, התייחסה ב"כ המאשימה לסכנה "להתגלגלות" כלי נשק ללא פיקוח, והגעתם לגורמים פליליים ועוינים. כן ציינה כי מדובר בנשק תקין שביכולתו להמית. כן התייחסה למניע הכספי, ולפיקר, לדבריה, יש להרתיע באמצעות הטלת קנס משמעותי.

12. ב"כ המאשימה הפנתה לפסיקה הנוהגת בעבירות דומות.

13. לטענת ב"כ המאשימה, מתחם העונש ההולם בעניינו של נאשם 1 נע בין שנתיים לבין חמש שנות מאסר; ומתחם העונש ההולם בעניינו של נאשם 2 נע בין 28 לבין 50 חודשי מאסר בפועל.

לגבי העונשים בתוך המתחם, התייחסה להודאתם של הנאשמים, שחסכו זמן שיפוט יקר, ולעברו הפלילי של נאשם 1. לפיכך ביקשה לגזור על נאשם 1 מאסר למשך 30 חודשים, מאסר על תנאי וקנס; ועל נאשם 2 מאסר למשך 28 חודשים, מאסר על תנאי וקנס.

טיעוני ב"כ נאשם 1:

14. ב"כ הנאשם טען כי עברו הפלילי של נאשם 1 אינו רלוונטי לעניינו, וחלקו ישן. לטענתו, הרשעות קודמות אלה לא אמורות להביא להחמרה בעונש ביחס לאדם ללא עבר, ומכל מקום משקלן אינו משמעותי.

ב"כ הנאשם אישר כי ישנה החמרה בענישה הנוהגת, אך די בהחמרה זו ואין להחמיר מעבר לכך. כן ציין כי הפסיקה מבחינה בין סוגי הנשק המעורבים בעבירות, במספר העסקאות, בתפקידים השונים של המעורבים. הנאשם היה חלק מהשרשרת, בתפקיד מתווך, דהיינו לא בעל העניין הראשי, לא האדם המשמעותי. לנאשם לא הייתה שליטה בנשק, הוא לא החזיק בנשק, והוא לא ירה בנשק. מסוכנותו נמוכה משל המחזיק בנשק. עוד ציין ב"כ הנאשם, כי הסוכן הוא קרוב משפחה של הנאשם, וניצל את האמון שנתן בו הנאשם בתור קרובי משפחה. הרווח שהיה לנאשם מהעסקה הסתכם ב-2,000 ₪, סכום זעום בעניינים כאלה, עליהם הוא משלם היום מחיר כבד. מדובר באדם שהוא אב למשפחה, יש לו שני ילדים קטנים ואישה התלויים בו, והוא מפרנס גם את המשפחה המורחבת. ישנה פגיעה משמעותית בילדים כתוצאה ממעצרו, הנמשך כעשרה חודשים. לדברי ב"כ הנאשם, יש להפחית מעונשו של הנאשם כדי להקטין את הפגיעה הכלכלית והרגשית בילדים. ב"כ הנאשם ציין כי העסקה וההתקשרות בוצעו בכפר עזריה, שזה לא במדינת ישראל, ולדבריו "אולי שם אנשים מרגישים פחות שאין שליטה ואין ממסד ששולט, אז זה גורם לאנשים להרגיש סוג של הפקרות".

עוד הוסיף כי הנאשם הודה וחסך זמן יקר מאוד. כן חסך את הסכנה לסוכן, אילו היה הסוכן צריך להעיד.

לדברי ב"כ הנאשם, עונשו של הנאשם לא צריך לעלות מעל 12 חודשי מאסר בפועל.

טיעוני ב"כ נאשם 2:

15. ב"כ הנאשם טען כי כתב אישום מייחס לנאשם עבירת אחת בלבד, אירוע אחד של סחר בנשק. לדבריו, מתוך 18 סעיפים בכתב האישום, רק שני סעיפים נוגעים לנאשם 2. מעשיו של נאשם 2 מעטים ושוליים. לגבי התמורה ששולמה, ציין כי הנאשם חברו קיבלו 30,000 ₪ בלבד, ולא ברור כמה מתוך סכום זה לקח הנאשם לעצמו. כן טען כי אין ראייה שנאשם זה הוא בעל הנשק, ולא חברו.

הנאשם הודה במיוחס לו במסגרת הסדר טיעון, וחסך זמן שיפוטי יקר לצדדים ולבית המשפט.

לגבי נסיבות העבירה, חלקו של הנאשם אינו עיקרי ואינו דומיננטי, אלא שולי ביותר. לא היה כל תכנון מוקדם בין הנאשם ולבין הסוכן המשטרתי, כיוון שהנאשם לא הכיר את הסוכן המשטרתי קודם לביצוע העסקה, לא ניהל איתו כל משא ומתן, לא יזם איתו שיחות טלפוניות, לא תכנן איתו את פרטי העסקה ולא הציע לו אותה. כתב האישום אינו מציג את הנאשם כבעל הנשק, ואף לא כמי שיועד להשתמש בו. לדבריו הנאשם לא עסק בכלי נשק מגוונים, ואף לא בתחמושת בכלל.

עוד טען כי מדובר באקדח שאינו כלי נשק אוטומטי, ולא היה חמוש בתחמושת. לדבריו אין כל ראיה שהנשק היה בשימוש קודם בידי הנאשם או בידי אחרים. הנאשם לא ביצע שום ניסוי בנשק, ואין כל ראיה שהנאשם הוא שקבע את מחיר העסקה. מכאן שחלקו של הנאשם מינורי. לדבריו, פעולתו של הנאשם לא מלמדת על נגישות לנשק בלתי חוקי, לא על זמינות הנשק, ולא כל היכרות עם עולם הסחר בנשק. מלכתחילה הקשר והשיחות של הסוכן המשטרתי נוצרו על ידי אחרים ולא על ידי הנאשם. ביצוע העבירה לא גרם לנזק כלשהו.

מדובר בנאשם בן 22 שנים, רווק, בוגר 12 שנות לימוד, נעדר עבר פלילי ותעבורתי, אין לו תיקים פתוחים או סגורים. וזוהי הסתבכותו הראשונה עם החוק ועם המשטרה. הנאשם בן למשפחה נורמטיבית שאיננה מעורבת בפלילים, הוא בעל תפקוד תקין בכל תחומי חייו השונים. מדובר במעצר ראשון בחייו, שהקשה עליו, היה עבורו עונש מרתיע, וחידד עבורו את גבולות התנהגותו השונים. מאז מעצרו היה הנאשם מוכן לעבור כל הליך שיקומי מתאים. הנאשם הבין היטב את משמעות העבירה שעבר, הביע חרטה מלאה על מעשיו וביקש סליחה. נתונים אלה יש בהם כדי להקל בעונשו של הנאשם.

לטענת ב"כ הנאשם, מתחם העונש ההולם בעניינו של נאשם 2, נע בין 10 חודשים לבין 28 חודשי מאסר בפועל. עונשו של הנאשם מצוי, לדבריו, בתחתית המתחם.

לפיכך ביקש להסתפק בתקופת מעצרו של הנאשם, ולהטיל עליו עונש צופה פני עתיד של מאסר על תנאי ארוך ומרתיע.

16. נאשם 1 אמר בתום הטיעונים לעונש כי הוא מצטער על מעשיו. נאשם 2 אמר כי הוא מודה ומצטער על מעשיו, וביקש להתחשב בכך שהוא ממשפחה נורמטיבית וחונך, לדבריו, ללכת בדרך הישר.

מתחם העונש:

17. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, העקרון המנחה בענישה הוא עקרון ההלימה: "**קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו**" (סעיף 40ב). עקרון ההלימה משמעו מתן דגש לעקרון הגמול על מעשה העבירה, כאשר הנסיבות האישיות מהוות שיקול רק לאחר מכן, בקביעת העונש בתוך מתחם הענישה.

קביעת מתחם הענישה נעשית בהתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40ג).

18. בראש ובראשונה יש להתייחס לעונש שקבע המחוקק לצד העבירות -

לעבירה של סחר או עסקה בנשק, קבע המחוקק עונש של חמש עשרה שנות מאסר.

19. לצד הענישה שקבע המחוקק, יש להתחשב כאמור במדיניות הענישה הנהוגה.

המאשימה הפנתה למספר פסקי דין - ת"פ 34003-04-18 מדינת ישראל נ' מחמד עג'אג' ואח' (8.10.2018); ת"פ 67703-11-16 מדינת ישראל נ' עמיר הלפרין ואח' (22.11.2017); ע"פ 785/15 איהאב פואקה נ' מדינת ישראל (6.12.2015); ע"פ 4154/16 רון דהוד נ' מדינת ישראל (19.1.2017); ע"פ 8045/17 מחמוד בראנסי ואח' נ' מדינת ישראל (16.8.2018); ע"פ 9373/10 חמד ותק נ' מדינת ישראל (14.9.2011); ע"פ 2892/13 מוחמד עודתאללה נ' מדינת ישראל (29.9.2013); ע"פ 5323/12 חסן אבו ליל נ' מדינת ישראל (17.6.2014); ע"פ 9702/16 סאמי אבו אלוליאיה נ' מדינת ישראל (13.9.2017).

ב"כ הנאשמים הפנו לת"פ 62958-09-17 מדינת ישראל נ' מוחמד רג'בי (11.12.2017); ת"פ 31661-09-17 מדינת ישראל נ' יואב גלאם ואח' (3.9.2018); ת"פ 50551-03-18 מדינת ישראל נ' אחמס עטיה (13.12.2018); ת"פ 20778-11-12 מדינת ישראל נ' אלקס סלפית ואח' (11.7.2013).

בתי המשפט התייחסו לא אחת לסכנה החמורה הנשקפת מכלי נשק הנמכרים בניגוד לחוק, ולצורך בהרתעה מפני ביצוע עבירות דומות. ראו למשל ע"פ 8045/17 הנ"ל:

בית משפט זה עמד לא אחת על חומרתן הרבה של עבירות אלו ועל הפגיעה הנלווית להן בערכים החברתיים המוגנים שביסודן...

פעילות של סחר בלתי חוקי בנשק אוצרת בחובה פגיעה בערכים חברתיים בעלי חשיבות רבה, בהם שלמות הגוף, חיי אדם ושלוש הציבור וביטחונו. כלי הנשק שנמכרו במסגרת האישומים הם על פי טיבם כאלה שבאמצעותם ניתן בנקל לפגוע בשלמות הגוף ולגדוע חיי אדם. חומרת הנזק הנגרם בעקבות ביצוע עבירות כגון אלו מתעצמת במקרים כבענייננו, שבהם נמכרים כלי נשק בעלי פוטנציאל פגיעה ממשי, שהרי דין סחר ברובה סער, בתת-מקלע או באקדח אמין ואיכותי, אינו כדין סחר באקדח מאולתר...

החומרה היתרה הכרוכה בעבירות נשק והסיכון הנשקף מביצוען לציבור, מקבלים משנה תוקף בשים לב להיקפיה של התופעה ואופן התפשטותה. כמענה לכך, מסתמנת בפסיקה מגמה עקבית להחמיר את הענישה בגין עבירות אלו, באופן שיהלום את מידת פגיעתן בערכים המוגנים ויקדם את מיגור התופעה... משכך, חרף עיקרון הענישה האינדיבידואלית והמשקל שיש ליתן לנסיבותיו האישיות של כל נאשם לגופו, בבואו לגזור את דינו של מי שהורשע בביצוע עבירות חמורות אלו, על בית המשפט לתת בכורה לשיקולי ההרתעה והאינטרס הציבורי."

עיון בפסיקה מלמד כי הענישה בעבירות דומות לענייננו, נעה סביב 20 עד 24 חודשי מאסר בפועל.

20. לעניין הערך החברתי שנפגע מהעבירה - הערכים המוגנים בעבירות הנשק הם הגנה על שלום הציבור, הגנה על ביטחון הציבור ושלמות הגוף, הגנה על הרכוש, ושמירה על שלטון החוק. מדובר, בין היתר, בסכנה מ"התגלגלות" נשק ללא פיקוח, וחשש שהנשק יגיע גורמים פליליים ועוינים, שיעשו בו שימוש.

21. אשר לנסיבות הקשורות בעבירה - מדובר בהצעה של נאשם 1 לסוכן, שקודם לכן הביע את רצונו לרכוש נשק, למכור לו שני אקדחים, האחד תמורת 40,000 ₪ והשני תמורת 36,000 ₪, בתוספת תחמושת. סכום הכסף הגדול היה מיועד לסוחרי הנשק, ובהם נאשם 2, ולנאשם 1 הובטחו דמי תיווך בסך 1,000 ₪ עבור כל אחד מכלי הנשק. נאשם 1 היה פעיל בעסקה. הוא זה שתיאם את המפגשים לרכישת הנשק, הוא זה ששלח לסוכן תמונות של כלי הנשק, אותן קיבל ממוכר הנשק, המכירה הייתה אמורה להתרחש במוסך של נאשם 1, והנאשם המתין עם הסוכן להגעת מוכר הנשק להשלמת העסקה. לאחר שהעסקה נכשלה, התקשר נאשם 1 אל הסוכן ואמר לו כי האקדח בידו, וביקש כי יחזור למוסך להשלמת העסקה.

לאחר העסקה, התקשר נאשם 1 אל הסוכן והציע לו לקנות נשק נוסף.

נאשם 2 הוא מוכר הנשק, הוא זה ששלח תמונות של הנשק. נאשם 2 הגיע עם אדם אחר למוסך לביצוע עסקת הנשק, ומסר לסוכן אקדח חצי אוטומטי ומחסנית.

הסוכן שילם לנאשם 2 ולאדם הנוסף סכום של 40,000 ₪. לא ידוע כיצד חילקו ביניהם את התשלום.

במקרה זה, שני הנאשמים פעילים ביותר, האחד בהכנות לקראת העסקה, והשני באספקת הנשק.

למרבה המזל, לא נגרם נזק כתוצאה ממעשיהם של הנאשמים, בין היתר בשל כך שרוכש הנשק היה סוכן משטרה. יחד עם זאת, פוטנציאל הנזק גדול ביותר. מדובר בנשק שאילו הגיע לידיים המעורבות בפלילים או לגורמים עוינים, עלול היה לגרום לנזק כבד.

22. מאחר שנאשם 1 הוא, על פי המוסכם בהסדר, המתווך, ונאשם 2 הוא מוכר הנשק, אך פעילותו ומעורבותו של נאשם 1 בעסקה הייתה רבה ביותר; ומנגד, בהתחשב בכך שנאשם 1 קיבל דמי תיווך בגובה של אלפים בודדים של שקלים, והמוכרים קיבלו לידיהם עשרות אלפי שקלים - מתחם העונש בעניינו של נאשם 1 נמוך רק מעט מזה של נאשם 2, וההבדל המשמעותי יותר יהיה בקביעת גובה הקנס.

23. בהתחשב במכלול השיקולים כמפורט לעיל, לאור מהות העבירות ונסיבותיהן, בהתחשב בחלקו של כל אחד מהנאשמים בעבירות, נוכח הפסיקה הנוהגת בעבירות דומות, ובהתחשב בפסיקת בית המשפט העליון לעניין הצורך להחמיר בענישה - אני קובעת את מתחם הענישה בעניינו של נאשם 1, בין 22 לבין 42 חודשי מאסר בפועל, לצד מאסר על תנאי וקנס; ובעניינו של נאשם 2, בין 24 לבין 48 חודשי מאסר בפועל, לצד מאסר על תנאי וקנס.

העונש בתוך המתחם:

24. בעניינו של נאשם 1 יש להתחשב, מחד גיסא, בהודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן; בקבלת אחריות למעשיו; בנסיבותיו המשפחתיות, ובין היתר בכך שהנאשם בן 33 שנים, אב למשפחה, והוא מפרנס את אשתו וילדיו ואת הוריו. צפוי שתהייה פגיעה במשפחתו של הנאשם כתוצאה מהעונש שייגזר עליו. בנוסף יש להתחשב בתקופת מעצרו של הנאשם.

מאידך גיסא, יש לתת משקל לעברו הפלילי של הנאשם. אמנם לא מדובר בעבירות מאותו סוג, אך מדובר במי שאין זו הסתבכותו הראשונה בפלילים. לנאשם הרשעות קודמות בעבירות אלימות, רכוש וסמים, אם כי זהו מאסרו המשמעותי הראשון (למעט מאסר למשך 14 ימים משנת 2009).

בנסיבות אלה, יש למקם את נאשם 1 בחלקו התחתון של מתחם העונש ההולם, אך לא בתחתית המתחם.

בעניינו של נאשם 2 גם כן יש להתחשב בהודאתו ובקבלת אחריות למעשיו; כן יש להתחשב בתקופת מעצרו של הנאשם.

מתסקיר מעצר, שהגיש ב"כ הנאשם, עולה כי הנאשם רווק בן 22 שנים, טרם מעצרו התגורר בבית הוריו, הוא סיים 12 שנות לימוד עם תעודת "תווג'יה", החל ללמוד לקבלת תעודת מקצוע, אך עזב את הלימודים כדי לסייע בפרנסת המשפחה. הנאשם נעדר עבר פלילי.

לפיכך יש למקם את הנאשם בתחתית מתחם הענישה.

בסיכומו של דבר, בהתחשב במכלול השיקולים כמפורט לעיל, יהיה עונש המאסר של הנאשמים זהה.

25. נוכח האמור לעיל, אני דנה את הנאשמים כמפורט להלן:

לגבי נאשם 1

א. מאסר בפועל למשך 24 חודשים, החל מיום מעצרו 12.3.2018.

ב. מאסר על תנאי של 8 חודשים, אותו לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור, תוך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר, כל עבירת נשק מסוג פשע, לפי סעיף 144 לחוק העונשין.

ג. הנאשם ישלם קנס בסך 3,000 ₪ או 20 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ליום 1.3.2019.

לגבי נאשם 2

א. מאסר בפועל למשך 24 חודשים, החל מיום מעצרו 12.3.2018.

ב. מאסר על תנאי של 8 חודשים, אותו לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור, תוך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר, כל עבירת נשק מסוג פשע, לפי סעיף 144 לחוק העונשין.

ג. הנאשם ישלם קנס בסך 15,000 ₪ או שלושה חודשי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ליום 1.5.2019.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, י"ח שבט תשע"ט, 24 ינואר 2019, במעמד הצדדים ומתורגמן לשפה הערבית.

רבקה פרידמן-פלדמן,
שופטת